



Vandreren

Dato 29/6-06

Den gamle kongevei

Leiravis for Vandreleiren 2006

Romsdal og Nordmøre krets av NSF



Bildetekst

Kaffe og vind

I 2. Kristiansund koker de kaffe på en ekte pikkejele

Les mer s 2-3

Live røynd frå Arbeidsleiren!

Les meir s. 4

En speider, fire spørsmål

Les mer s. 3

Leder

Hei, alle beboere på Avsjosætera!

I går kveld var det igjen tid for leirbål!

Åpningsleirbålet ble en høytidelig åpning av leiren, og en stund med mange offisielle innslag.

I går ble det bedre tid til mer typiske leirbålsaktiviteter, og bidrag fra dere leirdeltakere er kjempeviktig!

Jeg håper at vi alle sammen bidrar til at leirbålene blir noen av

høydepunktene på denne leiren! Og at beholdningen av bjeller har funnet veien til riktig mange vandrestaver!

L-E-I-R sier leir, B-Å-L sier bål, sier LEIR sier BÅL sier LEIRBÅL!

Hilsen Vegard, leirbålsansvarlig



Kaffe på pikekjele

I utkanten av leiren på Avsjoseter finner vi 3. Kristiansund speidergruppe. De kom tidlig fram til leirplassen, leder Eivind Larsen forklarer at de startet tidlig.

- Vi gikk først av alle i dag, men det var noen rånere i løypa som gikk forbi oss.

Eivind prater mens han koker kaffe, på en ekte pikekjele.

- Se her! Denne er fra Norges speiderpikeforbunds tid. Kaffen blir alltid best på en pikekjele. Helen Larsen smiler og nikker samtykkende. Hun er ikke leder selv, men er med som foreldre. 3. Kristiansund har med to mødre ekstra, Eivind sier at leirområdet blir så mye mer hjemmekoselig når gruppa har med mødre på tur.

I 1977 var Eivind med på vandreleir som speider selv. Den gangen bar speiderne utstyret sitt selv, bare soveposene ble fraktet.

- Jeg husker at de soveposene ble farlig store etter hvert,



Kaffen kokes på pikekjele

mimrer han.

Vi snek inn litt mer bagasje hver dag. Så slapp vi å bære det selv. Ellers kan han ikke huske at det var noen store forskjeller, bortsett fra været. Som vi alle vet, var været verre før i tiden.

- Det blåste. Vinden var såpass kraftig at den knakk stanga i husteltet vårt. Stanga knakk som en fyrstikk... Men det sier mer om teltet enn om været egentlig... Eivind ler.

- I leirheftet mitt hadde jeg skre-

vet et notat fra den dagen, det eneste som er skrevet i hele heftet. "Fokstua: Det blåser kraftig, teltstanga knakk"



Dagens Patrulje

Tirsdag var to patruljer fra Brøttum og lillehammer speidergruppe så heldig å bli trukket ut som to av dagens patruljer.

Patruljene som ble trukket ut

bestod av unge speidere på rundt 10 år. De fikk stille hver sin hest på Hjerkin Fjellstue og etterpå ri en lang tur på omtrent en mil. Ingen falt av hestene, og de avsluttet økten med å fange inn kaniner på tunet.

En speider, fire spørsmål

Navn: Gunnar ____

Alder: 10

Gruppe: 3. Kristiansund

Trives du på leir? Ja

Hva er det beste? Alt! Men akkurat nå gleder jeg meg til bading

Nye venner: Molde og sånn

Turene? Bra, men litt tungt å gå



Siste ord

Leserinnlegg

Kjære medspeidararar!

Vi er sær s opprynde over at landskampeikane på Beitostølen endeleg er i gong! Vi er sær nøgde. Ikkje minst at dei skal vare fem daggå til ende. Dette blir fole bra. Under landskampeikane treng dei mykje vatn, og vi er sær nøgde med at me i alle fall har nok vatn. Takka være den staute arbeidsgjengen er vi sjølforsynte med alt det vatnet me kjem til å trengje. Samtidig får me litt til overs, som me kan ta med til Europris og kjøpe noko verkeleg dugandes for, samtidig som me får litt til overs. Det er sær viktig at alle saman tek vare på det dei ikkje brukar og gjev det vekk til trengjande speidararar og pilgrimarar som ein treff på vandring over Dovre. Dette for å bevare den sterkt utryddingstrua stammen av hjelpelause speidararar som har forvilla seg opp i fjellet.

Heldigvis har me med oss ein sær godt trenar Rovernes Beredskapsgruppe som alltid er beredt til å springe opp på fjellet og komme oss til unnsetning. Det er imidlertid sær tilfredsstillande å vite at Beredskapsgruppa har det godt og varmt og stille i teltet sitt som ligg skjerna i utkanten av leiren på Avsjøen. Ut av lydane som kjem frå dette teltet å dome er det rimeleg å tru at Beredskapsgruppa er ein gjeng med livlege sjelar, sjølv om dei sær sjeldan stikk hovudet ut av teltet og menger seg med massane. Me vonar at det snart har kome til den dagen da Beredskapsgruppa blir kvitt fordommane sine mot oss vanslege, dødelege speidararar.

Me var så heldige at me fekk vare med på ein sær tilfredsstillande tur til Follidal Gruver på tirsdag. Det varma om hjarta då sodden kom på bordet og me vart merksame på at det faktisk er mogleg å lage sodd av meir enn bare kjøttbollar og saltvatn. Dei hadde faktisk greidd å putte både gulrotter, purrelauk, potetar og ekte kjøttbitar frå det me vart fortalt var ekte får (Eit dyr som det fins utallege mengder av oppi høgfjellet) oppi sodden. Etter dette vart det reist spørsmål om kvar og når fåret hadde møtt sin skjebne og putti oppi sodden, men spørsmålet står til dags dato ubesvart. Oppmerksame speidararar la merke til at hunden som vi såg på veg opp til gruva, ikkje var å observere når vi drog heim att. Innhaldet i sodden vart dermed ein smule tvilsamt. Men som dei speidarane me er, lot me oss ikkje skremja av slik mangelfull informasjon, og heiv i oss utallege skeier med sær velsmakande sodd. Måltidet vart sær vellukka då me oppdaga at me fekk sodd til både forrett og hovedrett. Gleden over dei små kjøttbollane i saltvatn med tilbehør var ubeskriveleg. I tillegg så var me så heldige at me fekk vatn å drekke, og rundstykke til å duppe i krafta. Måltidet vart avrunda med ei sær velsmakande iskake og kaffi. Som pause mellom skeiene vart me underhaldt av to sær duktige menneske frå Søre-Fræna, ein av dei få plassane i Fræna der dei framleis spelar torader og blokkfløyte med stoltheit. Det bør også leggjast merke til at søringane, som dei kallas på lokal talemåte, er hengivne volleyball-spelararar, sjølv om dei kanskje ikkje er av dei som er best skikka til å stå bak/foran et volleyballnett.

Eg oppfordrar då alle ivrige volleyball-spelararar til å spele mest mogleg med desse søringane, slik at dei ein dag kan få utøvd den framtrudande iveren dei har til å spele volleyball på ein måte som tilsvarar engasjementet deira.

OBS: Teksta bør takast med ei stor klype sukker, slik at historia blir akkurat så søt som ho bør vere! Historia fortsett i neste nummer av Vandraren, følg med!!

Med sær bra speiderhelsing
CareBear Bjørn Perry.

Live-røynd frå Arbeidsleiren

Å vera rover på arbeidsleir er ikkje alltid like lett, her er siste nytt frå Hjerkin:

- Som dykk kanskje har sett, er Siste ord i avisa på nynorsk. Dette er et ønske frå nokre rovera som er forkjempare for denne målforma. Dei meine att avisa bør ha minst 25 % nynorsk. Etter ein hefting diskusjon så vant dei, og alle blei nøgde.

- Roverane har blitt svært kreative medan dei har vori på arbeidsleir, natt til tirsdag fant dei eit toast-jern, og laga toast som verda aldri før har sett. Har du smakt toast med Sjøkade, jordbærsyltetøy og tomat? Det har roverane på Hjerkin. Kor godt det var ska me ikkje seia så mykje om.

- Roy, ein av roverane har kjøpt seg nye skor.

Obs: Teksta bør takast med ei stor klype salt!
- red.

Veret

Pent vær, sol.
Kan hende lettere skyet.